

Biastes brevicornis Panz. Hatvan, Mehádia.

Coelioxys erythropiga Först. et *rufocaudata* Sm. Tiszaalpár.
— *afra* Lep. Tiszaalpár, Hatvan. — *rufescens* Lep. Pécs, Mura-
szombat.

Lepke-eltérések a Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteményéből.

Irta A. Aigner Lajos.

V.

Himera pennaria Z. ab. *obscura* Dahlstr. (♂, 36 mm.) Felső szárnya sötétbarna, a sárga középszalag alig látható; az alsó szárny szegélye halványabb sötétbarna, tő felé fokozatosan világosabb színű. (Eperjes, 1895, okt. 6. Dahlström Gyula.)

Amphidasis betularia L. (♀, 52.5 mm) Mindkét szárny közepén széles, világos szürke szalag van. (Treitschke-gyűjtemény.)

Boarmia crepuscularia Hb. (♀, 30 mm.) Sötét színű, erőteljes rajzú, a kifelé fehér szélű csipkés szegélysáv igen erőteljes, a felső szárny szegélybeli pontjai eme fehér vonalig sávszerűen megnyúltak, kevésbé az alsó szárnyon. (Eperjes, 1896. ápr. 4. Dahlström Gyula). Ez az eltérés ab. *striata*-nak nevezhető.

Más példánynak (♂, 32 mm.) szárnyai világos szürkés barnák, rajzolatai igen szétfolytak, a középszalagnak csak uyoma látszik. (Eperjes, 1894. ápr. 15. Dahlström Gyula.)

Phasiane clathrata L. ab. *nocturnata* Fuchs (♂, 23 mm.) Világos fakó szürkésbarna, csupán a felső szárny szegélyterén van szétfolyó fehér sáv, a rojt fehér, barnással tarkítva.

Két más példány (♂, 21, ill. 22 mm.) feketés barna, miudkét szárny szegélyén gyér fehér pettyek sorakoznak. (Mind a három példány a Treitschke-gyűjteményben).

Spilosoma mendica Cl. (♀, 37 mm.) fekete foltokkal és pontokkal, még pedig a felső szárnyon 12, az alsó szárny közepén egy pont a szegély mentén több fekete pont. (Fiume, 1894. Pável János).

Parasemia Plantaginis L. ab. *hospita* Schiff. (♂, 39.5 mm.) Fekete, a fehér alapszín csak kisebb foltokban jelentkezik. Felső szárnyán egy sugár fut a tőtől a középtérig, a belső szegélyen

van egy hosszúkás folt, az elülső szegélyen kis petty, a szárny csúcán meg van a kettős, 4-eshez hasonló sáv; alsó szárnyán csak egy pont s egy hosszúkás sáv fehér. (Treichke-gyűjtemény). Freyer ábrái (Neue Beitr. V. Taf. 405. Flg. 1—3.) meglehetősen egyeznek.

Rhyparia purpurata L. (♀, 49 mm.) Felső szárnya okkerbarna, az alig látható foltok sárgás-barnák; alsó szárnya pirosas sárga. (Treichke-gyűjtemény.)

Arctia caja L. (♂, 56 mm.) Felső szárnyának rajzolata erőteljes, de nem rendellenes; alsó szárnya, töve, elülső és belső szegélyének kivételével fekete, a nagy fekete foltok azonban keresztül tetszők. (Hatvan, 1905. aug. Zala István.)

Más példánynak (♂, 52 mm.) felső szárnya csaknem egyszínű halvány fakó barna, csupán tövén van egy feltűnő sárgás fehér folt; alsó szárnya valamivel világosabb fakóbarna, minden rajzolat nélkül. (Treichke-gyűjtemény.)

Más példánynak (♂, 62 mm.) felső szárnya csaknem egyszínű barna, csupán tövén van egy szabálytalan fehér folt, melyből sugár indul ki, a belső szegélyen levő kisebb fehér folt féle; alsó szárnya aranysárga, tőterén széles fekete szalag van a szegély mentén levő foltok összefolytak szalaggá. (Treichke-gyűjtemény.)

Arctia aulica L. (♀, 39 mm.) Felső szárnya csaknem egyszínű kávébarna, csak egyes sárga pettyecske látható; alsó szárnyán eltűntek a belső foltok. (Treichke-gyűjtemény.)

Arctia maculosa Gerning. (♂, 30 mm.) Felülete egészen világos fakóbarna, az alsó szárny csak helyenkint piros pikkelyekkel borított. (Treichke-gyűjtemény.)

Más példányon (♂, 32.5 mm.) a felső szárny fakóbarna, az alsó szárny czinober vörös. (Budapest, 1899. május. Ujhelyi József.) Ily többé-kevésbé halvány színű példányok Budapest környékén nem igen ritkák: ab. *pallida*-nak nevezhetők.

További példányon (♀, 28 mm.) a felső szárny a rendesnél halványabb barnaszínű; az alsó szárny barnás sárga. (Treichke-gyűjtemény.) Ezt az eltérést ab. *flava*-nak nevezem.

Callimorpha quadripunctaria Poda (♀, 48 mm.) Felső szárnyának alapszíne fakóbarnás okkersárga, az alsó szárnyé vöröses barna, a rajzolatok kormos feketék. (Monor, 1891. augusztus 6. Anker Rezső.)

Endrosa aurita Esp. var. *ramosa* F. (♀, 22 mm.) Felső szár-

nya tövétől a külső szegély felé fekete, ebből a színből fekete sugarak indulnak ki, melyek a szegélybeli pontokkal összekötvék, csupán az elülső és külső szegély mutatja az eredeti színt, az alsó szárny szabályos, kevésbé rajzolt.

A magyar lepke-fauna gyarapodása 1906-ban.

Irta A. Aigner Lajos.

A magyar lepke-faunának 1905-ben való gyarapodásáról szóló kimutatásom szerint (Rovart. Lap. XIII. 113. l.) ezen év végén az addig ismert hazai Macrolepidoptera-fajok száma 1579-re és 746 fajváltozatra, a Microlepidoptera-fajok száma pedig 1752-re és 75 fajváltozatra rugott, beleértve a dalmáciai és bosznia-hercegovinai faunát is.

Ezeket a számokat növelik azok a lepkefajok és fajváltozatok, melyek az 1906. év folyamán irodalmi úton ismertesekké váltak.

Tetemes gyarapodást nyert lepke-faunánk amaz eltérések által, melyeket A. Aigner Lajos az „Annales Musei Nationalis Hungarici“ IV. kötetében (484—530. l.) részint újonnan leírt, részint hazai előfordulásukat kimutatta. (Kivonatát lásd Rovart. Lap. XIV. köt.) Az utóbbiak a következők:

Papilio Podalirius L. ab. *Schultzi* Bathke, Eperjes, p. 485.

Thais Polyrena Schiff. ab. *bella* Neubgr. Eperjes, Budapest, p. 486.

Pernassius Apollo L. ab. *cohaerens* Schultz. Eperjes, p. 486.

Argynnis Aglaja L. ab. *Emilia* Quens. Tatatóváros, p. 505.

Argynnis Aglaja L. ab. *Charlotta* Haw. Eperjes, p. 507.

Az újonnan leírt és elnevezett fajeltérések pedig a következők:

Colias Edusa F. ab. *nigra* Aig. Budapest, p. 488.

Arachnia Levana L. ab. *Friwaldszkyi* Aig. Eperjes, p. 489.

Melitaca Didyma O. ab. *radiata* Aig. Eperjes, p. 493.

Melitaca Athalia, Rott. ab. *Csikü* Aig. Magyarország, p. 496.

Melitaca Parthenie Bkh. ab. *nigra* Aig. Magyarország, p. 499.